

'या' विस्ताराचे काय?

पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांनी प्रदेश दौऱ्यात चीनला जरा खडे बोल सुनावले ते बरे झाले. अर्थात चीनचे नाव न घेता. त्यांनी चीन हा शब्द उच्चारला नाही म्हणून काय झाले? चीनला सुनावणे हे येहागबळ्याचे काम नाही. आणि परत तेही चीनलगतच्या देशच्या दौऱ्यावर असताना पंतप्रधानांनी हे वक्यात केले. बुनेई येथे बोलताना पंतप्रधानांनी चीनला टप्प लगावले. "आम्ही विकासवादी आहेत, विस्तारावादी नाही", हे पंतप्रधानांचे विधान या संदर्भात लक्षात घेण्यासारखे आहे. बुनेई, फिलिपाइन्स, जपान आदी देश चीनच्या दक्षिण समुद्रातील विस्तारामुळे त्रासलेले आहेत. यथेल समुद्रातील छात्रा बेटावा भागलून चीनने नवी 'भूमी' तयार केली असून तेथे नौदलाचा स्थापित केला आहे. इतकेच असते ते ती ते समजून घेता आले असते. पण तेथून ये-जा करणी असून व्यापारी जहाज, अन्य देशांचे नौदल आदीवर चीनने नियंत्रण अणण्याचा प्रयत्न सुरु केला असून हा सारा प्रदेश जणू आपलाच नैसर्गिक भगाआहे. असे चीनचे वर्तन राहिलेले आहे. "मझे ते माझे आणि तुझे तेही माझे" हे चिनी धोरण. त्याचा फटका 'आपणास नवा नाही. मग ते १९६२ सालचे युद्ध असो वा अलीकडचा लडाखादी प्रांतातील संघर्ष. पहिले पंतप्रधान पं. नेहरू यांच्या काळातही आपणास चिनी विस्तारावाचा फटका बसला आणि विद्यामान पंतप्रधान नरेंद्र मोदी यांच्या काळातही लक्ष्याची प्रदेशावर चीनने मालकी संकलनी. तेहा चीनने संकेत आपलासाठी महायात्रा. आणि म्हणून प्रत्यक्ष नामोळखे टाळूक केलेता की असेना, पण पंतप्रधानांनी चीनला मारलेला टोलाही महायात्रा. पंतप्रधान चीनला असे सुनावत असताना 'लोलब ट्रेड रिसर्च इनिशिएटिव' हा ताजा अहवाल एक वेगळेच ट्रिप निर्माण करतो. चीनचे आहान समजून घेताना या वित्राचा अन्वयार्थ लावणे सर्वांगीने आवश्यक, याचे कारण एका बाजूने चीनला आपल्याकडून टप्प टपली आणि टोमणे मारले जात असताना दुसरीकडून चीन आपल्या बाजारपेठेत किती 'घुसला' आहे याचा तपशील या अव्वालातून समोर येतो. तो धक्कादायक. भास्तीय नागरिकांकडून दैनंदिन जगण्यात वापरल्या जाणाचा वस्तूपैकी जवल्पास ३५ टक्के वा अधिक वस्तू या चीनमधून तयार होऊन आपल्या बाजारात आलेचा या चीना या आहवालाचा निर्क्रम. म्हणून जाहीर घेणुती फर्निंग, दिवे, खेळणी, विजेन्या, लहानसाठी अवलकणे, क्रूपुले, फुलदारण्या, काच्चाचा शिपविंत वस्तू, चामडाची पाकिटे इत्यादी. ही बाबा स्पष्ट करण्याचे कारण यात माबाइल फोन्स, टीव्ही वैगेपासून ते मेट्रोसाठी वापरली जाणारी अवाद्य अभियांत्रिकी उपकरणे याचा समावेश नाही. तो केला तर हे प्रमाण कित्येक पर्टीनी वाढेल हे उघड आहे. यंदाच्या वर्षातील पहिल्या सहा महिन्यांत- जानेवारी ते जून या कालावधीत- भारतीयांनी रिचवलेल्या / हाताळ्लेल्या/ विकत घेतलेल्या चिनी वस्तूपैकी वस्तूचे भूम्य पाच हजार कोटी डॉलर्स. म्हणजे भारतातून चीनने सुमारे ४,१०,३०० कोटी रुपये कमावले आणि अपले चीनकडून उत्पन्न आहे फक्त उपर्युक्ते ६६,७५८ कोटी रुपये. या पाच हजार कोटी डॉलर्स किमतीच्या चीनमधून भारतात येणाऱ्या वस्तूपैकी दोन हजार कोटी डॉलर्स रुपये. या पाच हजार कोटी डॉलर्स किमतीच्या चीनमधून भारतात येणाऱ्या वस्तूपैकी आदीची आहे. म्हणजे अन्य सारी चिनी कमार्ही ही भारतीय जे दैनंदिन वस्तू वापरतात त्यांनु झालेली आहे. ही बाबा अधिक धक्कादायक. याचे कारण या अशा वस्तू - छत्रा, मेणबत्या, दिवे वैगेरे - या इतकी वर्षें लहान वा मध्यम उद्योगाकडून निर्माण केल्या जात. ही बाजारपेठ आत चिनी उद्योगांकांनी जवल्पास काबीज केल्याचे या अहवालवरुन दिसते. ही घुसुखोरी किती खोल असावी? तर भारतीय महिला/पुरुष आजकाल वापरताती नी गंगावरे वा केसाचे टोप यातही आता ती उत्पादनांचा खुल्लमुळा झालेला आहे. या अहवालातूसार चीनमधून भारतात होणाऱ्या आयातीतील तब्बल १८,५ टक्के आयात या अंतिम उत्पादित वस्तूची आहे. म्हणजे फिनिश्ड प्रॉडक्ट्स. या आयातीतून चीनने पहिल्या सहा महिन्यांतच ४,१६० कोटी डॉलर्स (सुमारे ४,१३,१६१ रुपये) इतकी वटु कमाई केवळ भारतीयांकडून केली. याचा अर्थ सर्वसाधारण भारतीयाचे दैनंदिन जगणे हे चिनी वस्तूवर अवलंबून राहते आहे. सर्व काही चिनी म्हणजे एका बाजूने चीन घाऊक औषधे/ रसायने, सौरकुर्जे ची सामीरी, विजेवाची चालणाचा मोर्टांरीची सामीरी, विजेवाची चालणाचा मोर्टांरीची सामीरी, विजेवाची रसायने, मोर्टांरीफॉन्स आदीची उत्पन्न आहेत. म्हणजे आपली चीनकडून उत्पन्न आहे फक्त उपर्युक्ते १२,४८८ कोटी रुपये तिच्या उत्पादनाचे मूल्य ११,८०० कोटी डॉलर्सहून अधिक (सुमारे १,४३,४३६ कोटी रुपये) आहे. या एका अधिक वर्षात मोठा व्यापारी आपल्या किरकोळ वस्तूची चीनच पुरवात. हे सत्य असरावर येत असरावार बाबाचाचा चालणाचा करून सुरु झालेल्या 'मेक इन इंडिया'चे झाले काय हा प्रश्न विचाराना नाही तरी आपल्या घरातील ही चिनी घुसुखोरी हे आह्वान किती मोठे आहे हे उक्त असर येईल. एके काळी सिरमेंकिकच्या फुलदारण्या, वेगवेगळी वाच्या यांची निर्मिती, उत्पादन ही खास भारतीयांची मकेदारी होती. चिनी रेट्याने ती पार मोर्टांर गेली असून आता तर चीनी उत्पादनांनी बाधित नाही असे एकही क्षेत्र भारतीयांसाठी उत्तरले नसेल. मध्यांतरी भारतात रातात-त्यातही गुजरातील- अंयांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक आलेचा आहे. यांची वर्षातील अशोक थोरात येणाऱ्या निर्मित घड्यांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक या दोघांनीही चीनमध्ये अपली उत्पन्न आहेत. म्हणजे आपली वेली रुपये किंवित ही यंत्राची विधानांची आदीची आहे. म्हणजे अन्य सारी चिनी कमार्ही ही भारतीय जे दैनंदिन वस्तू वापरतात त्यांनु झालेली आहे. ही बाबा अधिक धक्कादायक. याचे कारण या अशा वस्तू - छत्रा, मेणबत्या, दिवे वैगेरे - या इतकी वर्षें लहान वा मध्यम उद्योगाकडून निर्माण केल्या जात. ही बाजारपेठ आत चिनी उद्योगांकांनी जवल्पास काबीज केल्याचे या अहवालवरुन दिसते. ही घुसुखोरी किती खोल असावी? तर भारतीय महिला/पुरुष आजकाल वापरताती नी गंगावरे वा केसाचे टोप यातही आता ती उत्पादनांचा खुल्लमुळा झालेला आहे. या अहवालातूसार चीनमधून भारतात होणाऱ्या आयातीतील तब्बल १८,५ टक्के आयात या अंतिम उत्पादित वस्तूची आहे. म्हणजे फिनिश्ड प्रॉडक्ट्स. या आयातीतून चीनने पहिल्या सहा महिन्यांतच ४,१६० कोटी डॉलर्स (सुमारे ४,१३,१६१ रुपये) इतकी वटु कमाई केवळ भारतीयांकडून केली. याचा अर्थ सर्वसाधारण भारतीयाचे दैनंदिन जगणे हे चिनी वस्तूवर अवलंबून राहते आहे. सर्व काही चिनी म्हणजे एका बाजूने चीन घाऊक औषधे/ रसायने, सौरकुर्जे ची सामीरी, विजेवाची चालणाचा मोर्टांरीफॉन्स आदीची उत्पन्न आहेत. म्हणजे आपली चीनकडून उत्पन्न आहे फक्त उपर्युक्ते १२,४८८ कोटी रुपये तिच्या उत्पादनाचे मूल्य ११,८०० कोटी डॉलर्सहून अधिक (सुमारे १,४३,४३६ कोटी रुपये) आहे. या एका अधिक वर्षात मोठा व्यापारी आपल्या किरकोळ वस्तूची चीनच पुरवात. हे सत्य असरावर येत असरावार बाबाचाचा चालणाचा करून सुरु झालेल्या 'मेक इन इंडिया'चे झाले काय हा प्रश्न विचाराना नाही तरी आपल्या घरातील ही चिनी घुसुखोरी हे आह्वान किती मोठे आहे हे उक्त असर येईल. एके काळी सिरमेंकिकच्या फुलदारण्या, वेगवेगळी वाच्या यांची निर्मिती, उत्पादन ही खास भारतीयांची मकेदारी होती. चिनी रेट्याने ती पार मोर्टांर गेली असून आता तर चीनी उत्पादनांनी बाधित नाही असे एकही क्षेत्र भारतीयांसाठी उत्तरले नसेल. मध्यांतरी भारतात रातात-त्यातही गुजरातील- अंयांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक आलेचा आहे. यांची वर्षातील अशोक थोरात येणाऱ्या निर्मित घड्यांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक या दोघांनीही चीनमध्ये अपली उत्पन्न आहेत. म्हणजे आपली चीनकडून उत्पन्न आहे फक्त उपर्युक्ते १२,४८८ कोटी रुपये तिच्या उत्पादनाचे मूल्य ११,८०० कोटी डॉलर्सहून अधिक (सुमारे १,४३,४३६ कोटी रुपये) आहे. या एका अधिक वर्षात मोठा व्यापारी आपल्या किरकोळ वस्तूची चीनच पुरवात. हे सत्य असरावर येत असरावार बाबाचाचा चालणाचा करून सुरु झालेल्या 'मेक इन इंडिया'चे झाले काय हा प्रश्न विचाराना नाही तरी आपल्या घरातील ही चिनी घुसुखोरी हे आह्वान किती मोठे आहे हे उक्त असर येईल. एके काळी सिरमेंकिकच्या फुलदारण्या, वेगवेगळी वाच्या यांची निर्मिती, उत्पादन ही खास भारतीयांची मकेदारी होती. चिनी रेट्याने ती पार मोर्टांर गेली असून आता तर चीनी उत्पादनांनी बाधित नाही असे एकही क्षेत्र भारतीयांसाठी उत्तरले नसेल. मध्यांतरी भारतात रातात-त्यातही गुजरातील- अंयांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक आलेचा आहे. यांची वर्षातील अशोक थोरात येणाऱ्या निर्मित घड्यांत लोकार्थी घेड्यांत उत्पादक या दोघांनीही चीनमध्ये अपली उत्पन्न आहेत. म्हणजे आपली चीनकडून उत्पन्न आहे फक्त उपर्युक्ते १२,४८८ कोटी रुपये तिच्या उत्पादनाचे मूल्य ११,८०० कोटी डॉलर्सहून अधिक (सुमारे १,४३,४३६ कोटी रुपये) आहे. या एका अधिक वर्षात मोठा व्यापारी आपल्या किरकोळ वस्तूची चीनच पुरवात. हे सत्य असरावर येत असरावार बाबाचाचा चालणाचा करून सुरु झालेल्या 'मेक इन इंडिया'चे झाले काय हा प्रश्न विचाराना नाही तरी आपल्या घरातील ही चिनी घुसुखोरी हे आह्वान किती मोठे आहे हे उक्त असर येईल. एके काळ

